

Secció I. Disposicions generals

CONSELL DE GOVERN

4056 *Decret llei 5/2022 de 16 de maig, de modificació de la Llei 7/2013, de 26 de novembre, de règim jurídic d'instal·lació, accés i exercici d'activitats a les Illes Balears, i pel qual s'estableix el règim de prestació del servei de taxi en l'àmbit territorial de l'illa d'Eivissa*

I

L'article 30.31 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears, segons la redacció que en fa la Llei orgànica 1/2007, de 28 de febrer, atribueix la matèria d'espectacles i d'activitats recreatives a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears com a competència exclusiva, i l'article 31.17 d'aquesta norma li atribueix la matèria d'activitats classificades com a competència de desplegament legislatiu i d'execució. També estableix com a competències pròpies dels consells insulars les activitats classificades (art. 70.7) i els espectacles públics i les activitats recreatives (art. 70.11), l'exercici de les quals s'ha d'ajustar, entre d'altres preceptes, al que disposen els articles 58 i 72.

La intervenció administrativa en matèria d'activitats recreatives i espectacles té com a norma nuclear la Llei 7/2013, de 26 de novembre, de règim jurídic d'instal·lació, accés i exercici d'activitats a les Illes Balears, si bé trobam diverses normatives sectorials que regulen algunes d'aquestes activitats o incideixen en determinats aspectes: turisme, cultura, emergències, etc. La majoria d'aquestes activitats es fan en locals i espais especialment habilitats i disposen de les mesures de seguretat pertinents. En altres casos, però, aquestes activitats es duen a terme de manera esporàdica en espais no habilitats i per això es preveu un règim especial per tal de ser autoritzades amb les màximes garanties de seguretat i respecte a la convivència ciutadana.

Aquestes activitats no permanents tenen una tipologia variada i van des de festes patronals i populars, organitzades per la mateixa Administració, fins a esdeveniments de caràcter privat i lucratiu. Això no obstant, per la seva singularitat, aquestes activitats no permanents tenen unes clares limitacions legals que fan que se sotmetin a un règim d'autorització prèvia sempre que s'acrediti un interès públic amb criteris econòmics i socials, i s'haurà d'entendre que són de caràcter puntual, i només pel temps imprescindible necessari a aquest interès públic.

En els darrers temps han proliferat activitats d'oci i entreteniment com una oferta paral·lela a les activitats permanents com ara les desenvolupades en discoteques, sales de festes o bars de copes. Es tracta d'unes activitats no autoritzables ja que no acrediten cap tipus d'interès públic i que plantegen una competència deslleial a les activitats legals però, sobretot, suposen un important risc per a les persones que hi participen en no disposar els llocs on se celebren de les més mínimes mesures de seguretat. En principi, es tractaria d'activitats no permanents sense autorització i perfectament sancionables amb la normativa d'activitats, però presenten un perfil particular que les diferencia d'una simple activitat esporàdica no autoritzada.

En primer lloc, l'objecte d'aquestes activitats és similar al de les activitats legals d'oci nocturn, amb un espai d'interacció social amb música, servei de begudes i altres serveis i, per tant, el seu objectiu és fer una competència directa a l'oferta legal.

En segon lloc, es tracta d'activitats que es fan de manera esporàdica i puntual en un lloc determinat però que són organitzades i comercialitzades per persones que formen una estructura de naturalesa empresarial i amb un pla de negoci ben concret. Es tracta, per tant, d'organitzacions empresarials o pseudoempresarials que es dediquen a llogar edificacions per uns pocs dies, contracten determinats serveis i anuncien i comercialitzen l'assistència a aquestes festes a través d'uns canals propis que els permeten una important difusió, a la vegada que fugen dels canals més habituals i s'allunyen així de la possibilitat d'inspecció i control de l'Administració.

En tercer lloc, trobam en aquestes activitats determinats serveis, com ara el transport dels clients o serveis de seguretat, que serveixen no només per facilitar l'accés dels usuaris a l'activitat sinó també per vigilar i mantenir l'opacitat de l'activitat i que es faci difícil perseguir aquestes activitats il·lícites o fins i tot que es puguin confondre amb activitats de caràcter privat que es permeten quan són fetes fora d'un establiment físic o d'un espai públic.

Finalment, una de les característiques més clares d'aquestes activitats és que es fan sovint en edificacions residencials, la qual cosa els permet emparar-se en el dret fonamental de la inviolabilitat del domicili per evitar l'adopció immediata de mesures cautelars que requeririen l'accés a les dependències on es duen a terme.

II

D'altra banda, el Consell Insular d'Eivissa, amb la conformitat dels cinc ajuntaments de l'illa, ha sol·licitat al Govern de les Illes Balears l'aprovació de l'oportuna norma reglamentària d'actualització del règim de càrrega i descàrrega i tarifa única del sector del taxi a l'illa d'Eivissa establert en l'Ordre del conseller d'Agricultura, Medi Ambient i Territori de 27 de juliol de 2012 sobre el règim de tarifes màximes obligatòries dels serveis interurbans de transport públic discrecional de viatgers en vehicles de turisme que es desenvolupen en el territori de l'illa d'Eivissa (BOIB núm. 23, de 2 d'agost de 2012).

La posterior Ordre del conseller d'Agricultura, Medi Ambient i Territori de 20 de maig de 2013 d'actualització del règim de càrrega i descàrrega i de la tarifa única aplicable als serveis de taxi que es presten a l'àmbit territorial de l'illa d'Eivissa va ser declarada nul·la per la Sentència de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears núm. 137, de 3 de març de 2015.

Això no obstant, la Interlocutòria de la mateixa Sala del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears de 21 de juliol de 2016 va determinar la validesa de les tarifes aprovades d'acord amb l'Ordre de 2013 per acord del Ple del Consell Insular d'Eivissa de 2 de juny de 2014 (BOIB núm. 77, de 7 de juny de 2014).

En relació amb la regulació inicialment proposada pel Consell Insular d'Eivissa i acordada amb els ajuntaments, que incloïa diversos aspectes sobre la tarifa única, el règim especial de recollida de viatgers i les condicions d'aplicació de les tarifes, a més de l'actualització de les tarifes que es trobaven establertes per acord del Ple del Consell Insular d'Eivissa de 2 de juny de 2014, es varen plantejar dubtes competencials, i finalment el 16 de març de 2022 el Consell Consultiu de les Illes Balears ha emès un dictamen en el qual conclou que la modificació del règim especial de recollida de viatgers, així com la del règim tarifari lligat a aquest, s'ha de fer mitjançant una norma reglamentària l'aprovació de la qual és competència del Govern de les Illes Balears, mentre que la mera actualització de les tarifes fixades en la norma es pot dur a terme a través d'un acte administratiu general dictat per l'òrgan competent del Consell Insular d'Eivissa.

En aquest moment resulta molt urgent i inajornable la immediata aprovació d'aquesta regulació, atesa la greu situació d'inseguretat jurídica existent en el marc regulador de la prestació del taxi a l'illa d'Eivissa. L'inici de la temporada turística comportarà un enorme augment de la demanda de mobilitat, unit a la perspectiva de recuperació de l'activitat nocturna vinculada a l'oci (molt associada a l'ús del taxi), la qual cosa fa imprescindible la regulació de la prestació del servei en l'àmbit insular, que es du a terme mitjançant la disposició addicional única d'aquest Decret llei.

III

El Decret llei té habilitació expressa en l'article 49 de l'Estatut d'autonomia i es dicta a l'empara de les competències que exerceix la Comunitat Autònoma de les Illes Balears en matèria d'espectacles i d'activitats recreatives i en matèria d'ordenació del transport de viatgers i mercaderies que tinguin l'origen i la destinació dins el territori de la comunitat autònoma, segons els articles 30.31 i 32.2 de l'Estatut d'autonomia, respectivament.

L'article 49 de l'Estatut d'autonomia permet al Govern dictar mesures legislatives provisionals, en forma de decret llei, en casos de necessitat extraordinària i urgent, les quals no poden afectar determinades matèries. Es tracta d'una figura inspirada en la que preveu l'article 86 de la Constitució espanyola i l'ús de la qual ha produït una extensa jurisprudència del Tribunal Constitucional. L'alt tribunal ha insistit que la definició, per part dels òrgans polítics, d'una situació de necessitat extraordinària i urgent ha de ser explícita i raonada, i que hi ha d'haver una «connexió de sentit», o relació d'adequació, entre la situació excepcional i les mesures que es pretenguin adoptar, que han de ser idònies, concretes i d'eficàcia immediata. És exponent d'aquesta doctrina constitucional la Sentència núm. 12/2015, de 5 de febrer, en què es recullen els reiterats pronunciaments de l'alt tribunal sobre la utilització d'aquest instrument normatiu.

Des de la Sentència núm. 137/2011, de 14 de setembre, el Tribunal Constitucional ha reconegut que la valoració de la necessitat extraordinària i urgent pot ser independent de la seva imprevisibilitat i, fins i tot, pot tenir origen en la inactivitat prèvia de l'administració competent, sempre que hi concorri efectivament l'excepcionalitat de la situació. Així mateix, el Tribunal Constitucional, en la mateixa línia que l'anterior Sentència núm. 29/1986, de 20 de febrer, en la Sentència núm. 237/2012, de 13 de desembre, raona que no s'ha de confondre l'eficàcia immediata de la norma provisional amb la seva execució instantània i, per tant, s'ha de permetre que les mesures adoptades amb caràcter d'urgència incloguin un posterior desplegament normatiu i d'actuacions administratives d'execució d'aquelles.

Les mesures que s'adopten en aquest Decret llei tenen per finalitat garantir la seguretat i la salut de les persones i els seus béns, a més de garantir el compliment de la normativa exigible en l'àmbit de les activitats recreatives i d'espectacles públics, com ara la protecció dels menors, la minimització de les molèsties als ciutadans o els freqüents problemes de mobilitat i alteració de la seguretat viària que sovint comporten aquestes activitats clandestines, i, d'altra banda, posar fi a la greu situació d'inseguretat jurídica existent en el marc regulador de la prestació del taxi a l'illa d'Eivissa, cosa que determina la urgència de les mesures que s'han d'adoptar, que exigeixen un termini més breu que el que requereix la tramitació parlamentària de les lleis, com també la dels reglaments, tant pel procediment ordinari com pel d'urgència, i, en conseqüència, justifica la utilització de l'instrument del decret llei que preveu l'article 49 de la Llei orgànica 1/2007, de 28 de febrer, de reforma de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears.

Aquest Decret llei compleix els requisits exigits per la jurisprudència constitucional per ser utilitzat, ja que les mesures que s'adopten introdueixen un seguit de modificacions legals i reglamentàries que han de permetre fer front a aquest important problema de manera ràpida i efectiva.

IV

D'aquesta manera, aquest Decret llei s'estructura en un article, una disposició addicional, una disposició derogatòria i vuit disposicions finals.

Mitjançant l'article únic es modifiquen diversos articles de la Llei 7/2013, de 26 de novembre, de règim jurídic d'instal·lació, accés i exercici d'activitats a les Illes Balears, per fer front a la proliferació de les festes il·legals, sobretot les que es duen a terme en habitatges i en determinats àmbits de sòl rústic. Aquests tipus d'actes, al marge de la competència deslleial que suposen per a les activitats d'entreteniment i oci legalment establertes, no només suposen un important risc per a les persones que hi participen en no tenir els indrets on es duen a terme els elements de seguretat i protecció requerits, sinó que també tenen importants impactes en l'ordre públic i en la convivència ciutadana, generen molèsties i renous, problemes de mobilitat i d'accés de serveis essencials, a més de ser un potencial focus d'altres activitats il·lícites.

Amb aquesta modificació de la Llei es fa una definició acurada d'aquestes festes, diferenciant-les de les que tenen un caràcter familiar o privat i de la resta d'activitats no permanents que, malgrat que puguin presentar similituds amb aquestes festes, no tenen aquest caràcter d'esdeveniments organitzats com a oferta paral·lela a l'oferta legal d'oci i entreteniment. Així mateix, s'estableix un règim sancionador rigorós que abasta tant els organitzadors i les persones que es lucren amb aquestes activitats com els participants que, amb la seva actitud incívica, posen en risc la salut de les persones o el medi ambient.

La disposició addicional única estableix el règim de prestació del servei de taxi en l'àmbit territorial de l'illa d'Eivissa que afecta l'àmbit d'aplicació de les tarifes, i són aplicables al servei de taxi tant de caràcter urbà com interurbà, ordinari o estacional; s'adeqüen a la situació actual les condicions del règim de recollida de viatgers, eliminant la preferència a les parades dels taxis municipals i incorporant el règim de posicionament per satèl·lit (GPS); s'inclou el suplement de gestió de servei de posicionament per satèl·lit dins el suplement per radiotelèfon; es preveu que les tarifes corresponents al servei per distància recorreguda únicament s'aplicaran quan els vehicles no superin la velocitat màxima permesa; en relació amb la incorporació al taxímetre de la tarifa per quilòmetres realment recorreguts se suprimeix que es completi el preu final amb l'import de la tornada al lloc d'origen del servei, i s'estableix que els usuaris tenen dret al transport gratuït de l'equipatge.

Mitjançant la disposició derogatòria es deroguen totes les disposicions de rang igual o inferior que s'oposin a aquest Decret llei, el contradiguin o siguin incompatibles amb el que disposa i, en particular, l'Ordre del conseller d'Agricultura, Medi Ambient i Territori de 27 de juliol de 2012 sobre el règim de tarifes màximes obligatòries dels serveis interurbans de transport públic discrecional de viatgers en vehicles de turisme que es desenvolupen en el territori de l'illa d'Eivissa, i el punt 7 de l'article 95 de la Llei 4/2014, de 20 de juny, de transports terrestres i mobilitat sostenible de les Illes Balears.

Per mitjà de la disposició final primera d'aquest Decret llei es modifica la disposició addicional primera del Decret llei 4/2022, de 30 de març, pel qual s'adopten mesures extraordinàries i urgents per pal·liar la crisi econòmica i social produïda pels efectes de la guerra a Ucraïna, a fi d'estendre a la Universitat de les Illes Balears i les seves entitats instrumentals les previsions normatives en matèria de contractació que, respecte dels consells insulars, els ens locals i les seves entitats instrumentals, conté el primer paràgraf de la disposició addicional esmentada.

La disposició final segona d'aquest Decret llei modifica l'article 17 de la Llei 2/1998, de 13 de març, d'ordenació d'emergències a les Illes Balears, per tal de permetre que, mitjançant un conveni, el personal de les institucions d'interès públic pugui prestar el servei de salvament i socorrisme de les platges.

Mitjançant la disposició final tercera d'aquest Decret llei es modifica puntualment la Llei 4/2014, de 20 de juny, de transports terrestres i mobilitat sostenible de les Illes Balears, perquè, en vista de la problemàtica generada a l'aeroport per la captació il·legal de viatgers *in situ* a la terminal per part d'empreses VD (minibús), incomplint l'obligació de precontractació establerta en l'article 63.4 de la Llei 4/2014, i en vista del que suposa això de competència deslleial dins el sector del transport de viatgers, es considera necessari que en aquesta temporada turística es pugui sancionar també el simple oferiment de serveis de transport als viatgers per part d'empreses transportistes (i no només la prestació de serveis de transport incomplint les condicions establertes en l'article 63.4, com fins ara), per facilitar així la inspecció i la sanció d'aquesta conducta il·legal de captació. A més, també s'ha considerat adient pujar un grau la qualificació d'aquesta conducta infractora (la captació de viatgers fora dels locals i les oficines de l'empresa transportista), que queda qualificada a partir d'ara com a infracció molt greu, per aconseguir així dissuadir les empreses de fer aquesta conducta infractora.

Per mitjà de la disposició final quarta d'aquest Decret llei, es modifica la Llei 8/2012, de 19 de juliol, del turisme de les Illes Balears, pels motius següents: atorgar una nova redacció als punts 1 i 4 de l'article 23, per tal d'adequar-ne la regulació al contingut de l'article 69 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú, així com introduir una referència a l'incompliment del règim d'autorització, tot en la línia d'una adequada seguretat jurídica; incloure una nova lletra, la *m*), a l'article 120, relativa a incompliments de determinades obligacions derivades de la Directiva 2000/31/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 8 de juny; modificar el punt 1 de l'article 128, per tal de fer una referència a les mesures provisionals previstes per la Llei 39/2015, per seguretat jurídica, i afegir un nou article, el 128 bis, per

tal d'introduir la possibilitat d'aplicar multes coercitives en l'àmbit de la normativa turística, a l'efecte de poder garantir amb l'eficàcia adequada el compliment d'aquesta.

Així mateix, per mitjà de la disposició final cinquena, es modifica puntualment l'article 7 de la Llei 5/2021, de 28 de desembre, de pressuposts generals de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears per a l'any 2022, a fi d'introduir un nou apartat 4 en l'article esmentat pel qual es prevegi expressament la possibilitat d'incorporar o generar crèdit en l'estat de despeses de l'exercici de 2022, segons correspongui, per raó dels ingressos derivats dels reintegraments de fons percebuts pels beneficiaris dels ajuts establerts en el Reial decret llei 5/2021, de 12 de març, de mesures extraordinàries de recolzament a la solvència empresarial en resposta a la pandèmia de la COVID-19.

Mitjançant la disposició final sisena s'afegeix una nova disposició addicional sisena a la Llei 8/2017, de 3 d'agost, d'accessibilitat universal de les Illes Balears, amb l'objectiu d'establir mesures respectuoses amb l'accessibilitat i amb el valor històric i de protecció de determinats transports públics

Completen aquest Decret llei la disposició final setena, mitjançant la qual es faculta el Consell de Govern perquè, mitjançant un decret, pugui modificar les normes que conté la disposició addicional única, i la disposició final vuitena, mitjançant la qual s'estableix l'entrada en vigor del Decret llei l'endemà de la publicació en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.

Pel que fa als principis de bona regulació de l'article 49 de la Llei 1/2019, de 31 de gener, del Govern de les Illes Balears, aquest Decret llei es justifica per raons d'interès general, d'acord amb els principis de necessitat i eficàcia, en els termes exposats al llarg d'aquest preàmbul. En virtut del principi de proporcionalitat, en aquest Decret llei es preveu la regulació imprescindible per garantir la seguretat i la salut de les persones i els seus béns, a més de garantir el compliment de la normativa exigible en l'àmbit de les activitats recreatives i d'espectacles públics, com ara la protecció dels menors, la minimització de les molèsties als ciutadans o els freqüents problemes de mobilitat i alteració de la seguretat viària que sovint comporten aquestes activitats clandestines, i, d'altra banda, posar fi a la greu situació d'inseguretat jurídica existent en el marc regulador de la prestació del taxi a l'illa d'Eivissa. D'acord amb el principi de seguretat jurídica, aquest Decret llei respecta la normativa autonòmica, estatal i de la Unió Europea, i s'hi integra, com no pot ser d'una altra manera. Així mateix, en compliment del principi de transparència, s'han definit amb claredat els objectius de la norma. I, pel que fa al principi d'eficiència, no s'ha previst cap càrrega administrativa innecessària.

Per tot això, a l'empara de l'article 49 de l'Estatut d'autonomia, a proposta de la consellera de Presidència, Funció Pública i Igualtat; de la consellera d'Hisenda i Relacions Exteriors; del conseller de Model Econòmic, Turisme i Treball, i del conseller de Mobilitat i Habitatge, i havent-ho considerat el Consell de Govern en la sessió del dia 16 de maig de 2022, s'aprova el següent

DECRET LLEI

Article únic

Modificació de la Llei 7/2013, de 26 de novembre, de règim jurídic d'instal·lació, accés i exercici d'activitats a les Illes Balears

1. S'afegeix l'apartat 29 bis a l'article 4 de la Llei 7/2013, amb la redacció següent:

29 bis. Festes il·legals: són les reunions o els esdeveniments multitudinaris d'oci i entreteniment que, amb ànim de lucre, es duen a terme en espais que no tenen la consideració d'establiment públic i s'organitzen i es comercialitzen fora dels canals convencionals de l'oferta legal. És característic d'aquestes festes, encara que no es doni en tots els casos, que impliquin una aglomeració de persones; que es duguin a terme en un habitatge o en un espai que no disposa de les mesures legalment exigibles per garantir la seguretat de les persones i els seus béns; que s'hi consumeixin begudes alcohòliques; que ofereixin activitat musical; que habitualment hi hagi serveis de transport per als usuaris.

2. S'afegeix un apartat 3 a l'article 5 de la Llei 7/2013, amb la redacció següent:

3. Resten expressament prohibides en tota classe d'immobles i espais, en tota classe de sòl, amb independència de la seva classificació urbanística, l'organització, la comercialització, la publicitat o la celebració de festes il·legals segons la definició de l'apartat 29 bis de l'article anterior.

3. S'afegeix un nou apartat 3 a l'article 95 de la Llei 7/2013, amb la redacció següent:

3. D'acord amb la normativa general sobre protecció de dades de caràcter personal, l'administració competent ha de vetllar per la protecció de la identitat del denunciador quan sigui una persona física, excepte que hagi participat també en la comissió de la infracció.

4. S'afegeix una nova lletra *f*) a l'apartat 2 de l'article 102 de la Llei 7/2013, amb la redacció següent:

f) La participació en festes il·legals, tret que puguin tenir la consideració d'infracció greu.

5. S'afegeixen les noves lletres *j*) i *k*) a l'apartat 2 de l'article 103 de la Llei 7/2013, amb la redacció següent:

j) L'organització, la comercialització, la publicitat o la celebració de festes il·legals, tret que puguin tenir la consideració d'infracció molt greu.

k) La participació en festes il·legals quan es duguin a terme en habitatges o en espais naturals protegits.

6. S'afegeix una nova lletra *r*) a l'article 104 de la Llei 7/2013, amb la redacció següent:

r) L'organització, la comercialització, la publicitat o la celebració de festes il·legals quan es duguin a terme en habitatges o en espais naturals protegits.

7. Es modifica la lletra *c*) i s'afegeixen dues noves lletres *h*) i *i*) a l'apartat 1 de l'article 105 de la Llei 7/2013, amb la redacció següent:

c) Les persones propietàries de l'immoble pel que fa a la celebració de festes il·legals o d'activitats no permanents sense l'autorització preceptiva. Es presumeix, llevat de prova en contra, que la persona propietària de l'immoble està assabentada de les activitats que constitueixen la infracció quan per qualsevol acte n'hagi cedit l'ús a la persona responsable directa de la infracció, inclosa la simple tolerància.

h) Els professionals o les empreses que col·laborin en l'organització o la celebració d'una festa il·legal bé a través de la prestació de serveis artístics o d'entreteniment, bé subministrant infraestructures i equipaments com ara envelats, equips de so, etc.

i) En el cas que la infracció sigui imputada a una persona jurídica, en són responsables solidàries les persones físiques que n'ocupen càrrecs d'administració o de direcció que hagin comès la infracció o que hi hagin col·laborat activament, que no acreditin haver fet tot el possible, en el marc de les seves competències, per evitar-la, que l'hagin consentida o que hagin adoptat acords que la possibilitin, tant si han cessat en la seva activitat com si no.

8. S'afegeix un segon paràgraf a la lletra *c*) de l'article 106 de la Llei 7/2013, amb la redacció següent:

*La infracció prevista en la lletra *r*) de l'article 104 s'ha de sancionar amb una multa de 100.000 a 300.000 euros. A més, quan es dugui a terme en una edificació que es comercialitzi com a estada turística en habitatge, s'ha d'imposar la sanció accessòria de la pèrdua dels efectes de la declaració responsable d'inici d'activitat turística per a aquesta activitat, així com la prohibició de poder presentar una nova declaració responsable d'inici d'activitat turística per fer-hi l'activitat de comercialització com a estada turística en habitatge fins a un termini màxim de tres anys.*

9. S'afegeix una nova lletra *e*) a l'apartat 1 de l'article 108 de la Llei 7/2013, amb la redacció següent:

e) En l'àmbit de les festes il·legals, l'acreditació de molèsties als veïns o problemes d'ordre públic a l'exterior derivats de renous i vibracions i de concentracions humanes o de vehicles que puguin afectar la mobilitat, la seguretat pública, la salut de les persones o el medi ambient.

10. Es modifica l'inici del primer paràgraf de l'apartat 1 de l'article 111 de la Llei 7/2013, que queda amb la redacció següent:

1. L'òrgan competent per resoldre el procediment sancionador previst en aquesta Llei pot adoptar, de manera motivada, les mesures cautelars següents:

Disposició addicional única

Règim de prestació del servei de taxi en l'àmbit territorial de l'illa d'Eivissa

1. Àmbit d'aplicació

Aquesta regulació s'aplica als serveis de taxi, tant de caràcter urbà com interurbà, ordinari o estacional, que es prestin amb vehicles proveïts de llicència municipal d'autotaxi i d'autorització de transport públic discrecional de viatgers en vehicles de turisme, que es documenta en la targeta VT, quan el recorregut d'aquests serveis transcorri en el territori de l'illa d'Eivissa.

2. Règim especial de recollida de viatgers

2.1. Els vehicles autoritzats per prestar el servei de taxi poden recollir viatgers sempre que hi hagi gent esperant a la parada. En aquest supòsit, els vehicles autoritzats per prestar el servei de taxi han de recollir els passatgers per estricte ordre d'arribada a la parada, independentment del municipi a què pertanyin.

2.2. La recollida de viatgers s'ha d'efectuar al principi de les parades, respectant el torn d'espera. Queda expressament prohibit seleccionar els serveis. La descàrrega no es pot fer al principi de les parades.

2.3. Els taxis poden romandre en situació d'espera en parades que no siguin del seu municipi sempre que no hi hagi taxis del municipi, encara que en aquest moment no hi hagi usuaris del servei pendents de ser atesos, i han d'abandonar-la en el moment en què es posi en situació d'espera un taxi d'aquest municipi en qüestió.

2.4. Les parades oficials, degudament reconegudes i autoritzades pels diferents ajuntaments, són el punt de càrrega. No es poden recollir viatgers a menys de 100 metres d'una parada.

2.5. En qualsevol punt de qualsevol municipi que no sigui parada, o es trobi a més de 100 metres d'una, es poden recollir viatgers a requeriment d'aquests, sempre que es tracti del taxi que en aquell moment estigui més a prop.

2.6. Per fer un servei de taxi sol·licitat i gestionat mitjançant tecnologia de posicionament per satèl·lit o una altra tecnologia equivalent o que la substitueixi, s'ha d'atendre el caràcter urbà o interurbà del servei demanat i poden assignar-se serveis en la totalitat del territori insular, bé sigui amb taxis propis del municipi on s'hagi d'iniciar el servei, bé sigui amb taxis del qualsevol de la resta de municipis de l'illa d'Eivissa, tot això d'acord amb els apartats següents:

a) Si el recorregut és urbà i hi ha en aquest municipi un reglament municipal que el reguli, s'han d'aplicar les regles d'assignació de serveis que corresponguin. Si no hi ha un reglament municipal que el reguli en l'àmbit urbà per a aquest municipi, seran aplicables les regles previstes per al recorregut interurbà.

b) Si el recorregut passa per més d'un municipi (recorregut interurbà) i hi ha una parada a les zones de servei més properes, s'ha d'assignar al primer taxi del municipi en aquesta parada, d'acord amb el sistema d'assignació amb posicionament per satèl·lit gestionat de manera automatitzada. Si no hi ha taxi del mateix municipi a la parada, s'ha d'assignar al taxi del mateix municipi més proper dins les zones de servei més properes. En el cas que passats dos minuts no s'hagi assignat a cap taxi del mateix municipi, el servei pot ser assignat al taxi més proper de qualsevol municipi. És competència dels ajuntaments establir, modificar o eliminar les zones de servei dins el seu municipi. Aquestes han d'estar publicades en el seu portal web.

c) L'operador del servei de gestió mitjançant tecnologia de posicionament per satèl·lit que presti serveis interurbans i actuï en l'àmbit insular queda obligat a assignar els serveis d'acord amb les regles anteriors, així com a aportar informació al Consell Insular d'Eivissa, o a qualsevol dels ajuntaments de l'illa d'Eivissa (en els serveis amb origen o destinació en els municipis respectius), relativa als serveis assignats en cas que sigui requerit per qualsevol de les administracions citades, amb inclusió de dades estadístiques i agregats relatius a l'àmbit de prestació interurbana, així com dades individualitzades relatives a la prestació d'aquest servei per part dels titulars de les autoritzacions de transport discrecional de viatgers. L'operador també ha de donar accés remot a l'aplicació de gestió de prestació i comercialització del servei amb privilegis d'impressió i consulta en temps real, sobre els taxis contractats, al mateix nivell d'accés que l'administrador del sistema al Consell Insular d'Eivissa i a qualsevol dels ajuntaments de l'illa d'Eivissa, si escau.

d) L'operador del servei de gestió mitjançant tecnologia de posicionament per satèl·lit que presti serveis ha d'habilitar en els equips embarcats dels vehicles autotaxi una eina que permeti visualitzar en temps real el nombre de vehicles autotaxi i el seu estat (lliures o ocupats), situats a les parades i les zones del conjunt de municipis.

2.7. Totes les regles d'aplicació recollides en aquest apartat habiliten a la realització dels recorreguts interurbans únicament en el supòsit que no hi hagi una limitació municipal per a la realització d'aquests serveis, per haver-hi l'obligació de fer guàrdia localitzada en el municipi d'origen de la corresponent llicència o la impossibilitat de fer el servei urbà (torns o obligació de dies de descans, així com altres limitacions municipals vinculades a l'ús de la llicència). En aquests supòsits, els ajuntaments respectius han de comunicar als operadors del GPS aquestes circumstàncies i l'operador ha d'impedir l'assignació de serveis de recollida de viatgers fora del municipi de què es tracti.

3. Estructura tarifària i suplementos

3.1. El Consell Insular d'Eivissa ha de determinar i actualitzar les tarifes màximes obligatòries i els suplementos atesa l'estructura següent:

- Preu per quilòmetre recorregut o fracció diürna.
- Preu per quilòmetre recorregut o fracció nocturna o festiva.
- Preu per hora d'espera diürna.
- Preu per hora d'espera nocturna o festiva.
- Suplement d'inici del servei.
- Suplement de port o aeroport.
- Suplement de radiotelèfon (o gestió de servei de posicionament per satèl·lit).

3.2. A l'efecte d'aplicar la tarifa per quilòmetre en horari nocturn, s'entén per servei en horari nocturn el que comença i té lloc entre les 21.00 hores i les 7.00 hores.

3.3. Es consideren festius els dissabtes a partir de les 15 hores, els diumenges i els dies publicats en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears* com a festivitats nacionals i pròpies de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, així com els festius, si n'hi ha, de caràcter insular.

3.4. El suplement de radiotelèfon s'ha d'entendre aplicable als serveis concertats pels usuaris amb l'operador del servei de gestió mitjançant tecnologia de posicionament per satèl·lit, tant per als recorreguts urbans com per als interurbans. Aquest suplement ha de quedar incorporat a la tarifa corresponent, s'ha d'assenyalar expressament en el plafó exterior del taxi i no hi ha d'haver la possibilitat d'aplicar-lo manualment fora d'aquest supòsit. En el plafó lluminós exterior ha d'aparèixer la tarifa 2, diürna, o la tarifa 4, nocturna, com a indicadora de l'aplicació d'aquest suplement.

3.5. Les tarifes corresponents al servei per distància recorreguda únicament s'han d'aplicar en el cas que el vehicle no superi la velocitat màxima permesa en la totalitat de les vies de l'illa d'Eivissa, i s'ha de vincular aquesta circumstància de manera automatitzada en l'aparell taxímetre. La velocitat màxima serà la que correspongui a cada moment en les carreteres d'àmbit insular d'acord amb la normativa sobre trànsit i circulació de vehicles de motor, amb la possibilitat de ser sobrepassada en un 10 % com a màxim (marge de tolerància dels instruments de control metrològic).

4. Tarifa única

El règim tarifari de l'apartat anterior és aplicable als vehicles autoritzats per prestar el servei de taxi, tant de caràcter ordinari com estacional, de manera única, conjunta i indissoluble amb el règim especial de recollida de viatgers que autoritza l'Ordre del conseller de Foment de 27 de febrer de 1997.

5. Incorporació de tarifes al taxímetre

- 5.1. Les tarifes màximes autoritzades s'han d'incorporar obligatòriament al taxímetre per exigència dels ajuntaments respectius.
- 5.2. El taxímetre ha de calcular la tarifa pels quilòmetres realment recorreguts i completar el preu final amb l'import dels suplementes autoritzats.
- 5.3. El taxímetre ha d'entrar en funcionament en abaixar la bandera o l'element electrònic que el substitueixi, en el moment que l'usuari accedeix al vehicle.
- 5.4. El suplement d'aeroport o port s'ha d'introduir en el taxímetre des del començament del servei, excepte en els models les característiques tècniques dels quals no ho permetin. En aquest cas, s'han d'introduir al final del servei en la posició «Per pagar».
- 5.5. Durant la prestació del servei, la tarifa corresponent s'ha d'identificar en el mòdul indicador de manera que sigui visible des de l'exterior del vehicle, de la manera que es detalla: Tarifa 1: preu per quilòmetre en horari diürn. Tarifa 2: preu per quilòmetre en horari diürn, amb incorporació del suplement de radiotelèfon. Tarifa 3: preu per quilòmetre en horari nocturn o dia festiu. Tarifa 4: preu per quilòmetre en horari nocturn o dia festiu, amb incorporació del suplement de radiotelèfon.

6. Paràmetres de programació del taxímetre

Les tarifes i els suplementes autoritzats s'han d'incorporar a l'aparell comptador taxímetre d'acord amb el preu de l'hora d'espera, el valor del salt, el preu per quilòmetre i la velocitat frontera que tècnicament sigui aplicable, de conformitat amb els paràmetres de programació següents:

- Valor del salt.
- Segons per salt en horari diürn.
- Segons per salt en horari nocturn o en dia festiu.
- Metres per salt en horari diürn.
- Metres per salt en horari nocturn o en dia festiu.

Velocitat frontera en horari diürn.

Velocitat frontera en horari nocturn o en dia festiu.

Velocitat màxima per sobre de la qual no hi ha valor del salt per distància recorreguda (velocitat màxima permesa més un 10 % addicional, marge de tolerància dels instruments de mesurament metrològic).

7. Règim de contractació

7.1. Els serveis s'han de contractar en règim de cotxe complet. Els recorreguts s'han de fer per l'itinerari més curt, si no s'acorda expressament el contrari.

7.2. En contractar el servei s'han de fixar els recorreguts.

8. Model oficial

Els vehicles han de dur l'imprès oficial de les tarifes aplicables, facilitat pel Consell Insular d'Eivissa, en un lloc visible a l'interior del vehicle.

9. Rebut

9.1. El taxista ha d'emetre un rebut a l'usuari, en el qual han de constar el nom, els llinatges i el document nacional d'identitat del titular de l'autorització interurbana; el número de la llicència municipal del vehicle i l'ajuntament que l'ha expedida; el preu i la data, el lloc i l'hora d'inici i de finalització del servei; els quilòmetres recorreguts, i els suplementos tarifaris aplicats.

9.2. El taxista ha de facilitar un exemplar del rebut emès a l'usuari i n'ha de conservar el registre intern (en paper o format digital) a disposició del Servei d'Inspecció durant un any comptador des que es va emetre.

10. Equipatge

L'usuari té dret al transport gratuït de l'equipatge.

11. Vehicles de substitució

Els vehicles de substitució per avaria han d'estar proveïts de l'aparell taxímetre i altres elements obligatoris inclosos en les ordenances municipals respectives.

12. Règim sancionador i col·laboració

12.1. El règim sancionador aplicable s'estableix en els articles 89, 90, 91, 94, 95 i 96 de la Llei 4/2014, de 20 de juny, de transports terrestres i mobilitat sostenible de les Illes Balears, secció 4a, capítol 4t, relativa a les sancions i al procediment sancionador, així com l'article 141.16 de la Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'ordenació dels transports terrestres.

12.2. Els ajuntaments han de trametre al Consell Insular d'Eivissa les denúncies que efectui la policia local sobre titulars d'una llicència de taxi de municipis diferents al propi, com també les que s'apliquen en serveis que superen l'àmbit municipal.

Disposició derogatòria única

Derogació normativa

Queden derogades totes les disposicions de rang igual o inferior que s'oposin a aquest Decret llei, el contradiguin o siguin incompatibles amb el que disposa i, en particular:

- L'Ordre del conseller d'Agricultura, Medi Ambient i Territori, de 27 de juliol de 2012, sobre el règim de tarifes màximes obligatòries dels serveis interurbans de transport públic discrecional de viatgers en vehicles de turisme que es desenvolupen en el territori de la Illa d'Eivissa.
- El punt 7 de l'article 95 de la Llei 4/2014, de 20 de juny, de transports terrestres i mobilitat sostenible de les Illes Balears.

Disposició final primera

Modificació del Decret llei 4/2022, de 30 de març, pel qual s'adopten mesures extraordinàries i urgents per pal·liar la crisi econòmica i social produïda pels efectes de la guerra a Ucraïna

La disposició addicional primera del Decret llei 4/2022, de 30 de març, pel qual s'adopten mesures extraordinàries i urgents per pal·liar la crisi econòmica i social produïda pels efectes de la guerra a Ucraïna, queda modificada de la manera següent:

Disposició addicional primera

Normes per a les administracions insulars i locals i per a la Universitat de les Illes Balears

Les normes que s'aproven mitjançant el capítol V d'aquest Decret llei són aplicables, sens perjudici de la legislació de caràcter bàsic i de l'autonomia local, insular i universitària, als contractes dels consells insulars, de les entitats locals i de la Universitat de les Illes Balears, i als contractes del seu sector públic instrumental, sempre que així ho acordi l'òrgan competent de l'administració pública insular o local corresponent o de la Universitat de les Illes Balears.

També poden aplicar, si així ho acorda l'òrgan competent de l'administració pública insular o local corresponent, les normes d'agilitació de l'activitat subvencional que conté aquest Decret llei.

Així mateix, sempre que ho acordi l'òrgan competent de l'administració pública insular o local corresponent, aquestes entitats també poden adoptar les normes que contenen les disposicions addicionals quarta i cinquena d'aquest Decret llei, per tal d'agilitar els processos selectius que han d'executar les ofertes d'ocupació pública i la provisió de llocs de treball, a més de facilitar la crida de personal funcionari interí, com també les normes legals i reglamentàries en matèria de funció pública que es modifiquen mitjançant les disposicions finals cinquena, sisena, setena i vuitena d'aquest Decret llei.

Disposició final segona

Modificació de la Llei 2/1998, de 13 de març, d'ordenació d'emergències a les Illes Balears

S'afegeix un nou punt, el 5, a l'article 17 de la Llei 2/1998, de 13 de març, d'ordenació d'emergències a les Illes Balears, amb la redacció següent:

5. *Pel personal de les institucions d'interès públic que mitjançant conveni prestin el servei de salvament i socorrisme de les platges.*

Disposició final tercera

Modificació de la Llei 4/2014, de 20 de juny, de transports terrestres i mobilitat sostenible de les Illes Balears

1. S'afegeix un nou apartat, l'apartat 7, a l'article 94 de la Llei 4/2014, de 20 de juny, de transports terrestres i mobilitat sostenible de les Illes Balears, amb la redacció següent:

7. *Prestar o oferir el servei de transport públic discrecional de viatgers incomplint les condicions establertes en l'article 63.4.*

2. S'afegeix un nou apartat, l'apartat 3, a l'article 97 de la Llei 4/2014, esmentada, amb la redacció següent:

3. *Quan siguin detectades a la carretera durant la seva comissió infraccions que s'hagin de denunciar en virtut del que disposen els punts 1, 2, 4 i 7 de l'article 94, s'haurà d'ordenar la immediata immobilització del vehicle fins que se suprimeixin els motius determinants de la infracció.*

Disposició final quarta

Modificació de la Llei 8/2012, de 19 de juliol, del turisme de les Illes Balears

1. Es modifiquen els punts 1 i 4 de l'article 23 de la Llei 8/2012, que passen a tenir la redacció següent:

1. *S'entén per declaració responsable d'inici d'activitat turística el document subscrit per una persona interessada en el qual manifesta, sota la seva responsabilitat, que, ja en el moment de presentar-la, compleix tots els requisits establerts per la normativa vigent, sigui turística o de qualsevol altra índole, per iniciar l'exercici d'una de les activitats turístiques regulades en aquesta Llei; que disposa de la documentació que ho acredita, i que es compromet a mantenir-ne el compliment durant el termini de temps inherent a l'exercici de l'activitat.*

Els requisits a què es refereix el paràgraf anterior s'han de recollir de manera expressa i clara en la corresponent declaració responsable d'inici d'activitat turística, el model de la qual ha d'aprovar l'administració turística competent.

4. *La inexactitud, la falsedat o l'omissió en qualsevol dada o manifestació de caràcter essencial en la declaració responsable o en la documentació que s'hi adjunti, o la no presentació davant l'Administració turística de la documentació que, si escau, sigui requerida per acreditar el compliment del que s'ha declarat o comunicat, implica la baixa definitiva de l'establiment i la cancel·lació d'ofici de la inscripció i, per tant, la impossibilitat de continuar amb l'exercici de l'activitat afectada, des del moment en què es tinguí constància d'aquestes circumstàncies, amb l'audiència prèvia a la persona interessada.*

També té aquestes conseqüències un posterior incompliment d'algun dels requisits essencials establerts per la normativa. Això, sens perjudici de les responsabilitats penals, civils o administratives que es puguin produir.

Els mateixos efectes esmentats en aquest punt tindrà l'incompliment d'algun dels requisits essencials atorgats en l'autorització d'obertura turística, si escau.

Així mateix, l'administració turística competent que hagi detectat la inexactitud o la falsedat a què es refereix el paràgraf anterior podrà incoar la instrucció del procediment sancionador i imposar l'obligació al responsable de restituir la situació jurídica al moment previ al desenvolupament de l'activitat.

2. S'afegeix una nova lletra, la lletra *m*), a l'article 120 de la Llei 8/2012, esmentada, amb la redacció següent:

m) La negativa o el comportament omissiu a la cessió de dades per part de les persones físiques o jurídiques a què es refereix la lletra j) anterior, a les administracions competents en matèria d'ordenació turística en virtut de l'article 15.2 de la Directiva 2000/31/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 8 de juny de 2000, relativa a determinats aspectes jurídics dels serveis de la societat de la informació, en particular, el comerç electrònic en el mercat interior (Directiva sobre el comerç electrònic).

3. La lletra *f*) de l'article 122 de la Llei 8/2012 queda modificada de la manera següent:

f) Clausura temporal o definitiva de l'establiment o de l'habitatge d'ús turístic.

4. Es modifica l'apartat 1 de l'article 128 de la Llei 8/2012, que passa a tenir la redacció següent:

1. Quan es consideri necessari per assegurar l'eficàcia de la resolució, per motius d'urgència, o per a una protecció provisional dels interessos implicats, les accions o omissions tipificades com a infracció en aquesta Llei podran donar lloc a les mesures provisionals establertes en l'article 56 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del procediment administratiu comú de les administracions públiques, així com a les mesures provisionals següents:

a) La suspensió temporal dels efectes de la declaració responsable d'inici d'activitat turística, de la comunicació prèvia o la suspensió dels títols, les llicències, les autoritzacions o les habilitacions en virtut dels quals s'exerceixi l'activitat.

b) La clausura temporal de l'establiment.

c) La suspensió temporal, parcial o total de les activitats d'intermediació turística i altres activitats no vinculades a un establiment físic.

d) La suspensió temporal de l'exercici de la professió de guia turístic.

5. S'afegeix un nou article, l'article 128 bis, a la Llei 8/2012, amb la redacció següent:

Article 128 bis
Multes coercitives

1. Els òrgans competents poden imposar multes coercitives, un cop fet el requeriment d'execució dels actes i les resolucions de caràcter administratiu destinats al compliment d'allò que determinen aquesta Llei i altres disposicions relatives al sector turístic.

2. El requeriment a què es refereix l'apartat 1 ha d'advertir la persona interessada del termini del qual disposa per complir-ho i de la quantia de la multa que, en cas d'incompliment, pugui ser-li imposada. En tot cas, el termini fixat ha de ser suficient per al compliment de l'obligació de què es tracti, i la multa no pot excedir els 10.000 euros.

3. L'incompliment del requeriment a què es refereix l'apartat 1 pot donar lloc, comprovat per l'Administració, a la reiteració de les multes, per períodes de temps que siguin suficients per al compliment i que en tot cas no poden ser inferiors a l'assenyalat en el primer requeriment.

4. Les multes coercitives són independents de les que es puguin imposar en concepte de sanció i són compatibles amb aquestes.

Disposició final cinquena

Modificació de la Llei 5/2021, de 28 de desembre, de pressuposts generals de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears per a l'any 2022

S'afegeix un nou apartat, l'apartat 4, en l'article 7 de la Llei 5/2021, de 28 de desembre, de pressuposts generals de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears per a l'any 2022, amb la redacció següent:

4. Així mateix, els ingressos procedents dels reintegraments de fons percebuts pels beneficiaris dels ajuts establerts en el Reial decret llei 5/2021, de 12 de març, de mesures extraordinàries de recolzament a la solvència empresarial en resposta a la pandèmia de la COVID-19, poden finançar generacions de crèdit o incorporacions de crèdit en el pressupost de despeses, segons correspongui.

Disposició final sisena

Modificació de la Llei 8/2017, de 3 d'agost, d'accessibilitat universal de les Illes Balears

S'afegeix una nova disposició addicional, la disposició addicional sisena, a la Llei 8/2017, de 3 d'agost, d'accessibilitat universal de les Illes Balears, amb la redacció següent:

Disposició addicional sisena

Adaptació de determinats mitjans de transport públic

1. En el cas d'edificacions declarades Bens d'Interès Cultural o Bens Catalogats inclosos en els catàlegs insulars o municipals o en els plans especials de protecció per raó del seu valor històric, podran ser exceptuades del compliment, en els termes previstos en els articles 14 i 15 de l'aplicació de la Llei 8/2017, de 3 d'agost, d'accessibilitat universal de les Illes Balears i la normativa de desplegament.

2.-També es podrà exceptuar de l'aplicació de les normes relatives a vehicles accessibles, previstes en relació amb els transports públics, quan concorrin raons de protecció pel seu caràcter històric o d'impossibilitat material de porta-ho a terme en els termes marcats en l'article 17 d'aquesta Llei i normativa de desplegament.

3.- En ambdós casos, s'han d'adoptar les mesures alternatives que permetin assolir les millors condicions d'accessibilitat possibles.

4.- L'exempció prevista en els apartats 1 i 2, resta condicionada a la presentació de la documentació tècnica que la justifiqui i ha de ser resolta pel conseller o consellera competent en matèria d'accessibilitat en un termini màxim de tres mesos a partir de la sol·licitud i previ informe de la direcció general competent en matèria d'arquitectura i de la direcció general competent en matèria de transports, en el que s'han d'especificar les mesures alternatives a adoptar.

Disposició final setena

Deslegalització

El Consell de Govern, mitjançant decret, pot modificar les normes que conté la disposició addicional única d'aquest Decret llei.

Disposició final vuitena

Entrada en vigor

Aquest Decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.

Eivissa, 16 de maig de 2022

La consellera de Presidència, Funció Pública i Igualtat

Mercedes Garrido Rodríguez

El conseller de Model Econòmic, Turisme i Treball

Iago Negueruela i Vázquez

La presidenta

Francesca Lluch Armengol i Socias

La consellera d'Hisenda i Relacions Exteriors

Rosario Sánchez Grau

El conseller de Mobilitat i Habitatge

Josep Marí i Ribas